

Sygn. akt KSP 9/17

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Michał Laskowski

w sprawie skargi **M.J.**

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...),

sygn. akt II AKo (...)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 4 października 2017 r.

p o s t a n o w i ł :

pozostawić skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik M.J. pismem z dnia 17 czerwca 2017 r., złożył do Sądu Najwyższego skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...), sygn. akt II AKo (...), wnosząc o stwierdzenie wystąpienia przewlekłości w tym postępowaniu, zasądzenie od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w wysokości 3 000 złotych oraz kosztów zastępstwa prawnego i nakazanie Sądowi Apelacyjnemu w (...) niezwłoczne rozpoznanie wniosku o ustanowienie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 października 2010 r., sygn. akt XXIII Waz (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 6 lipca 2010 r., sygn. akt VII W (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U.2004.179.184 ze zm.; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość), skargę na przewlekłość postępowania wnosi się w toku postępowania, którego ona dotyczy. Tymczasem sprawa o sygn. akt II AKo (...) została zakończona postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie z dnia 22 lutego 2017 r., utrzymanym w mocy przez postanowienie tego Sądu z dnia 22 marca 2017 r., sygn. akt II AKz (...). Skarga na przewlekłość postępowania została zatem wniesiona już po prawomocnym zakończeniu postępowania.

Na tę ocenę nie może mieć wpływu kwestia złożenia wniosku o ustanowienie obrońcy z urzędu, albowiem był on przedmiotem rozważań Sądu Apelacyjnego w Katowicach, co znalazło swój wyraz w obu wydanych w sprawie orzeczeniach, w których zasadnie stwierdzono jego bezprzedmiotowość wobec uznania osobistego wniosku M.J. o wznowienie postępowania za oczywiście bezzasadny w trybie art. 545 § 3 k.p.k. Przepis ten uprawniał Sąd do odmowy jego przyjęcia bez wzywania do usunięcia braków formalnych, w tym także spełnienia wymogu przymusu adwokacko-radcowskiego, jeżeli z jego treści wynikała oczywista bezzasadność. W orzecznictwie akcentuje się, że rozwiązanie przewidziane w art. 545 § 3 k.p.k., zapewniające wstępną kontrolę wniosku o wznowienie postępowania, wprowadzono po to, aby wyeliminować konieczność przeprowadzania różnego rodzaju czynności procesowych związanych z wnioskiem, który w stopniu oczywistym i tak nie może doprowadzić do wznowienia postępowania. Istotą tej regulacji jest zatem dbałość o odciążenie sądów od dokonywania czynności, których dokonanie i tak nie mogłoby spowodować wznowienia postępowania, biorąc pod uwagę bardzo ograniczone jego podstawy (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2016 r., III KO 72/16, LEX nr 2165584). Warto na marginesie zaznaczyć, że prezentowany pogląd nie zamyka M.J. drogi do wzruszenia prawomocnego orzeczenia, albowiem może on złożyć nowy wniosek o wznowienie postępowania, sporządzony przez pełnomocnika profesjonalnego.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia, co czyni bezprzedmiotowym wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych postępowania, w tym kwestię uiszczenia opłaty od skargi.